

A proletárnemzetköziség legyőzhetetlen sztálini lobogója

IRTA: RÁKOSI MÁTYÁS

Ezekben a fájdalmas napokban, melyek mély gyászba döntik a világ minden dolgozóit, minden szabadságszerező népét, százezer tekintet fordul a felszabadító Szovjetunió fővárosára, a ragyogó Moszkvára. Mindnyájunk gondolatát elönti a fájdalom, amely szerteszert vezérlik, nagy tanítónk, Sztálin elvtárs halálával ért bennünket; mindnyájunk gondolatát elöntik az ő tanításai, az ő hagyása, a rokon szellem, az ő egyetemes és a részvényes valószínűsége, a világ minden sarkáról a Szovjetunió oly súlyos veszteséget szenvedett dolgozó népe felé. A részvényes és egyetemes ez a soha meg nem látott megnyilvánulása minden szónál és cselekvésnél is erősebb bizonyítja, milyen mély és őszinte, milyen bensőséges volt az a viszony, mely a haladó emberiséget a Szovjetunióhoz fűzte; milyen határtalan az egyszerű emberek szeretete nagy vezérük, Sztálin iránt.

Joszif Visszarionovics Sztálin, a mi egész korunk legbőlebb vezetője és tanítója volt. A legszebb tömegek szokták meg, hogy minden nehéz helyzetben, minden komoly fordulat előtt az ő bölcs szavait, az ő biztos kezének útmutatását figyeljék és kövessék. Az osztályharcos proletárium gondolkodását ő formálta és eszelekvését ő alakította ki. Tőle tanultuk az új típusú leninista párti építést, az imperialisztikus elnyomás ellen vezetői proletárfelszabadító harc taktikáját, és stratégiáját. Ő dolgozta ki és valósította meg a szocializmus építésének terveit; ő oldotta meg a szocializmusból a kommunizmusba való átváltás problémáit. Az ő tanításai alapján építik szocialista jövőjüket a népi demokráciák kommunizmust, ő öntötte belénk bátorítást és kitartást minden történelmi fordulat idején és ő hívta fel szakadatlanul figyelmünket arra, hogy óvjuk mint a szemünk fényét a marx-lenin eszmék tisztaságát és lobogtassuk magasan a proletárnemzetköziség zászlaját.

Sztálin elvtárs sokoldalú forradalmi működésén örököző fonalaként húzódik keresztül a proletárnemzetköziség nagy, győzelmes gondolata. „A Szovjetunió munkásosztály — mutatott rá Sztálin elvtárs — nemcsak azért erős, mert harcra bírta lenini pártja van, továbbá nemcsak azért erős, mert a dolgozó paraszatok milliói támogatják. Erős még azért is, mert az egész világ proletáriumát támogatja és segíti. A Szovjetunió munkásosztály a világproletárium része, élcsapata, közvértéke, pedig a világproletárium és gyermeke. Nem kétséges, hogy ha a tőkés országok munkásosztályai nem támogatják volna, akkor nem tudta volna megatartani a hatalmat, nem biztosíthatta volna a szocialista építés feltételeit, következtetésekkel nem érte volna el azokat a sikereket, melyeket elért. A Szovjetunió munkásosztályának a tőkés országok munkásosztályához fűződő nemzetközi kapcsolata, a Szovjetunió munkásainak a világ munkásaival való testvéri szövetsége a szovjet köztársaság erejének és hatalmának egyik sarlkőve.”

Erre a gondolatra Sztálin elvtárs szakadatlanul visszatért és igyekezett minden kommunizmus, a proletárfelszabadulás minden harcának szívét vérsz. Minden oldalról megvilágította a különösen kiemelte a proletárnemzetköziségnek azt a szerves kölcsönhatását, mely a Szovjetunió és a világ proletáriátusa között fennáll.

Sztálin elvtárs fardadatlanul tanította a világ munkásságát arra, hogy mindvégig hű maradjon a proletárnemzetköziség ügyéhez, az egész világproletárium testvéri szövetségének ügyéhez. „Internacionális — mondotta J. V. Sztálin — aki fennfent nélkül, ingadozás nélkül, feltételek nélkül kész megvédeni a Szovjetuniót, mert a Szovjetunió a forradalmi világmozgalom bázisa, ezt a forradalmi mozgalmat pedig lehetetlen védelmezni és előbbre lendíteni, ha nem védelmezzük a Szovjetuniót. Mert aki a világ forradalmi mozgalmát a Szovjetunió megkerülésével és a Szovjetunióval szemben szándékozik védelmezni, az a forradalommal kerül szembe, az ott vetlenül a forradalom ellenségeinek táborában kell ki.”

A világ kommunisztái felismerik a proletárnemzetköziség döntő jelentőségét az imperialisták ellen vívott nehéz harcokban. Mindannyiunk véleményét fejezte ki Mao Ce-tung elvtárs, a nagy kínai nép felszabadító harcának vezére, amikor a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusát azzal üdvözölte: „Lenin és Sztálin neve az a zászló, amely előre vezet az egész föld-

kerekség dolgozóit. A Szovjetunió Kommunista Pártja példakép az összes kommunista és munkáspártok számára.”

A Sztálin nevette szovjet kommunisták példáján tanuljuk meg azt is, hogy a legjobb munkát a proletárnemzetköziség és az emberi haladás érdekében akkor végezzük, ha saját hazánk dolgozó népének ügyét védjük jól és következetesen, ha saját hazánkban visszásként diadalra a dolgozó nép ellenségeivel szemben a harcot. Megtanultuk Sztálintól, hogy a hazafiság és proletárnemzetköziség elválaszthatatlan egységben és kölcsönhatásban fonódik össze és a kölcsönhatás kölcsönhatása új erő forrása, új győzelmek serkentőjévé válik.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának XIX. kongresszusa eleven és meggyőző illusztrációja volt annak, hogy a kommunista és munkáspártok a proletárnemzetköziség legyőzhetetlen sztálini zászlaja alatt milyen komoly sikereket értek el és milyen hatalmas erőt képviselnek. „Ha az eszme meghódítja a tömegeket, anyagi erővé válik” — hirdette Marx. Nos, a munkásemzetköziség eszméje tíz- és százmilliókat hódított meg, s motorjává vált világszerte a tőkés elnyomás és kizsákmányolás elleni felszabadító harcnak.

A kapitalista országok kommunista pártjai vezetőinek fogadalmára — hogy soha nem engedik, hogy országukat a felszabadító Szovjetunió elleni harcra vigyük — a népek elszántságának adott kifejezést s a cselekvő proletárnemzetköziség lelkes megnyilvánulása volt. A népi demokrácia országai testvérpártjainak küldöttei a XIX. kongresszuson arra mutattak rá, hogy felszabadulásukon túl mennyit köszönhetnek a Szovjetunió Sztálin elvtársnak és hogy milyen óriási az a segítség, amelyet számukra a Szovjetunió minden sikere, példája, támogatása jelent. Ugyanezt mondták el a legkülönbözőbb példák alatt átáramasztva a kapitalista, a gyarmati országok kommunizmusának küldöttei is.

A XIX. kongresszus hatalmas, világméretű demonstrációja és megnyilvánulása volt a proletárnemzetköziségnek, mutatja, hogy ez a szellem elevenen él a dolgozó százmilliók szívében, s új tettekre, új győzelmekre serkenti őket. Ebben a szellemben fűtötte a világszerte harcoló kommunista pártok képviselői, akik lelkesen és egységesen tömörültek a Szovjetunió Kommunista Pártjának szeretett vezére, a nagy, a bölcs Sztálin köré.

Sztálin elvtárs ezen a kongresszuson, ahol utóljára adott meg nekik, hogy az egész világ dolgozóit szójon — beszédének központjává tette a proletárnemzetköziség eszméjét, hogy a nagy vezér rámutatott arra, hogy a Szovjetunió mindig szüksége volt és szüksége is lesz a harcra, a harcra túl testvéri népek bizalmára, rokonszenvére és támogatására.

„Érthető — mondotta Sztálin elvtárs — hogy pártunk nem maradhat a testvérpártok adása és neki is támogatnia kell őket, valamint népeiket a felszabadulásért vívott harcukban, a béke megvédésért vívott harcukban. Mint ismeretes, pártunk így jár el. Mintán pártunk 1917-ben kezdte vete a hatalmat és miután védtis infelkedéseket tet a tőkés és földesuri elnyomás megszüntetésére — a testvérpártok képviselői pártunk merészségén és sikerein fellelkesülve, a világ forradalmi és munkásmozgalma „rohambrigádjának” nevezték el pártunkat. Ezzel azt a reményüket fejezték ki, hogy a „rohambrigád” sikerei meg fogják könnyíteni a kapitalizmus jármában sanygó népek helyzetét. Azt hiszem, pártunk beváltotta ezeket a reményeket.”

Sztálin elvtárs e szavait a proletárnemzetköziségnek e ragyogó megnyilvánulását, melyben hazánkat, a magyar népi demokráciát is a világ forradalmi és munkásmozgalmának új „rohambrigádjai” között említette, mélyen szívébe véste világszerte minden kommunista.

Az ellenség most azt reméli, hogy elernyedünk a nagy csapástól, e szörnyű veszteségtől, amely az egész haladó emberiséget érte. Az ellenség nem tudja, hogy a százmilliók egyesülő bánta és részvéte nem a gyengeség forrása, hogy belőle nem csüggedés ered. A haladó emberiség legjobbjainak százmilliói közös,

őszinte bánatának, mélységes gyászának és részvételének ilyen megnyilvánulása az egyetemes, az egyetemes imponáló és szeszéi parancsoló demonstrációja. Belőle nem gyengeség, hanem új erő fakad. Új erő, mely még jobban tömöríti a világ dolgozóit a felszabadító Szovjetunió körül és még izmosabbá teszi a harcban edzett kezeket, hogy szilárdan vigyék lovább előre, új győzelmekre a sztálini proletárnemzetköziség zászlaját.

Ez az érzés és ez a tudat mélyen áthatja a magyar dolgozó népet. Évszázadokon át a magyar nép nehéz küzdelmet vívott szabadságért és függetlenségért. Mint a költő mondja, legjobbjaink elhullottak a szabadság véres zászlai alatt, a hosszú harcban. Hazánk szabadságát, nemzetünk függetlenségét csak a Sztálin elvtárs nevére Szovjet Hadsereg győzelme hozta meg.

Modern történelme folyamán, népünk először szíjva a szabadság levegőjét, rendelkezik az új élet minden javával, s az alakítás nagy művét viszi végbe. Mindezt a Szovjetunió, a nagy Sztálinnak köszönhetjük. Ez a tudat a nagy Szovjetunió, a szeretett Sztálin iránti szakadatlan hála és szeretet forrása népünkben. Sztálin elvtárs barátai segítségével, bölcs tanítását tette lehetővé, hogy felépítsük harcos pártunkat, a Magyar Dolgozók Pártját, hogy megdönthetjük a tőkés, a kizsákmányoló uralmát hazánkban. Ő segítette talpraállni rombadőlt országunkat, ő védte meg bennünket a ránk acarkodó imperialisták támadásaival szemben, ő vezette vissza népünket a szabad, haladó nemzetek megbecsült családjába. Neki köszönhetjük, hogy most békésen, bizakodva építhetjük boldogabb szocialista jövőnket.

A magyar dolgozó népben kitörhetetlenül él és egyre inkább elmélyül annak tudata, hogy minden eredményünk, minden sikerünk kiindulása és megvalósulása elválaszthatatlanul összefügg a felszabadító Szovjetunió, a nagy Sztálin segítségével. Nincs szabad életünknek olyan területe, ahol ez meg ne nyilvánulna. És minden sikerünk, minden eredményünk csak növeli szabad nemzetünk köszönetét és háláját a Szovjetunió és a magyar nép legdrágább barátja, Sztálin iránt. Fel-szítja és elmélyíti dolgozóinkban a sztálini proletárnemzetköziség szellemét és tudatát.

Minket örökre a Szovjetunióhoz köt a hála, a köszönet és az elve köztársasága: most még szorosabbra fűzi e köteleket a közös csapás, a közös bánat, a közös gyász.

Nemcsak nálunk, de világszerte ugyanez az érzés tölti el a dolgozó milliókat. A mi városaink és falvaink dolgozóit szeretett vezérünk halála alkalmával megfogadták, hogy még egyszerűbben sorakoznak fel a Magyar Dolgozók Pártja mögé, még áldozat-sabban építik szocialista jövőjüket. De azt is megfogadták, hogy az elszakíthatatlan köteleket, melyek eddig felszabadítóinkhoz, a nagy Szovjetunióhoz fűzték, még szorosabbá, még bensőségebbé teszik, hogy még hűbb katonái lesznek a világot átfogó hatalmas békefrontnak. S még hűbben harcolnak a proletárnemzetköziség sztálini eszméjének győzelméért.

Nincs erő a világon, amely megállíthatná a haladó emberiség fejlődését. Mindnyájunk szeretett vezére, nagy tanítónk, sikereink ihletője eltávozott közülünk: de megmaradt korszakalkotó, legyőzhetetlen műve. Itt van a hatalmas, kipróbált és harcokban acélosított Szovjetunió Kommunista Pártja, a lenini-sztálini politika tántoríthatatlan folytatója. Itt tömörül körülötte a testvéri kommunista és munkáspártok egész gárdája. S a szovjet népben, a 800 millió egységes és hatalmas szocialista táborban, az egész haladó emberiségben tovább él, ihleti meg a népeket és vezeti őket előre Sztálin forradalmi alkotó szellemére.

A proletárnemzetköziség győzelmes zászlója alatt bizton haladnak a népek a nagy cél, a szocializmus, a kommunizmus megvalósítása felé.

A Szeged-baktói Felszabadulás Iszcs tagai a felszabadulási hét sikere érdekében versenyt vívák a szegedi terméscsoportokat

A Sztálin Vasmű dolgozóinak kezdeményezésére néhány nap alatt lekezesen csatlakoztak az ország üzemének dolgozó. A felhívás nyomán az üzemek dolgozói örömmel és lelkesedéssel készülnek hazánk legnagyobb nemzetünnepére, április 4. megünneplésére.

Az üzemi dolgozók példáját követve a mezőgazdasági szocialista szektorai is csatlakoznak a sztálin város felhívásához. Terméscsoportjaink s rra határozzák el, hogy felszabadulási héttel ünneplik meg április 4-ét, szabadságunk születésnapját.

A szegedi terméscsoportok közül elsőnek a baktói Felszabadulás Iszcs csatlakozott a sztálinvárosiak nagy szerű kezdeményezéséhez s egyben versenyre hívta Szeged valamennyi terméscsoportját azért, hogy a felszabadulási héten a mezőgazdasági munkák határidő előtti elvégzésével biztosíthassák ezévi és jövőévi kenyérünket.

A Felszabadulás Iszcs versenyfelhívása: „M., a Felszabadulás Iszcs tagjai örömmel csatlakozunk a Sztálin Vasmű dolgozóinak kezdeményezéséhez és vállaljuk, hogy 30 hold tavaszi árpát a Minisztertanács határozatában feltüntetett határidőnél 7 nappal hamarabb, április 3-án elvetünk. A tavaszi árpa talajának megmunkálását a fejlett szovjet agrotechnika alkalmazásával ugyancsak hétfőn, a határidő előtt, március 24-ig elvégzzük. Ezzel elérjük, hogy a tervezett 9 métermázsás állag helyett, legalább 11 métermázsát takarítsunk be kataszteri holdanként. A felszabadulási hét alatt 40 kataszteri hold zsebet vetünk el, amelynek talajelőkészítési munkáit március 31. helyett március 26-ra fejezzük be. Ezzel 8 métermázsza helyett 10 métermázsás termésátágot érünk el.”

A 10 hold cukorrépa és 10 hold takarmányrépa vetésének elkészítését március 31. helyett március 26-ra vállaljuk és igérjük, hogy felszabadulási évfordulójának ünnepére április 10. helyett március 28-ig földbe kerül a mag. Ezé is emeljük a terméshezamol, mert a vetőmag és a vetési munkák határidő előtti elvégzésével gondos növényápolással cukorrépa termésből 100 helyett 160, takarmányrépa-ból pedig 120 helyett 150 métermázsás termésátágot érünk el kataszteri holdanként.

A Minisztertanács határozata előírja, hogy április 15-ig végre kell hajtani az Iszcs vetések tavaszi áporításának munkálatait. Vajátjuk, hogy 234 kataszteri hold bűza fejtárgyázását, kataszteri holdanként 50 kilogramm pótisóval április 10-re végezzük. Ugyanakkor április 15. helyett március 30-ra kataszteri holdanként 50 kilogramm káisóval elvégezzük a 30 hold lucerna fejtárgyázását is.

A 25 hold napraforgó és 40 hold lucerna talajelőkészítésének munkáit a határidő előtt két nappal, március 28-ra befejezzük. A napraforgó vetésének munkálatait április 10. helyett 8-ra a lucernavetést pedig április 6-ra végezzük el.

Igy készülünk szerető hazánk felszabadulási évfordulójának megünneplésére és felajánlásunk alapján versenyre hívjuk az összes szegedi terméscsoportokat, hogy az üzemi dolgozók példáját követve, mi is méltóképpen ünnepelhessük április 4-ét.

A Felszabadulás Iszcs tagjai nevében

Agoston János párttitkár

Arendás György elnök

ÉRTELMIÉGI ANKÉT SZEGEDEN

Szombaton délután Szegeden a Városi Tanács nagyertermében Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megye legjobb értelmiségi dolgozóit: Kossuth-díjas tudósok egyetem tanárok, mezőgazdasági kutatók, agronómusok, orvosok, pedagógusok, színművészek mértékhök értelmiségi ankétja jött össze, hogy megbeszéljék, munkájukkal hogyan akarják segíteni a közeljövőben megalakítandó Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulatot.

Papp Sándor, a Csongrád megyei Tanács végrehajtó bizottsága elnöke nek megnyitó szavai után Fodor Gábor Kossuth-díjas akadémikus, a Szegedi Tudományegyetem rektora mondott referátumot. Először az új társulat elődjének, a Magyar Természettudományi Társulat csongrád-megyei szervezetének munkáját ismertette. E társulat fejlődéséről tanúskodik, hogy amíg 1931-ben 500, 52-ben már 1100 előadást tartott. Az érdeklődés is állandóan emelkedett: 1952-ben egy-egy előadásra átlagosan 50 hallgató vett részt. Hasonló eredményességgel végezte munkáját a történelmi társulat és a magyar irodalomtörténeti társulat. E három társulat munkáját fogja egységbe a közeljövőben megalakítandó Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat. Ennek feladata lesz a természettudományos ismeretterjesztés magasabb színvonalra emelése és szélesebb alapokra helyezése. Az értelmiségnek olyan tömegszervezetet hozzuk létre — folytatta — amely el fogja mélyíteni a értelmiség kapcsolatát a legszélesebb néptömegekkel. Ezt úgy tudjuk elérni, ha a társulat vezetését legjobb tudósaink, néphez hű értelmiségünk veszi kezébe.

Fodor Gábor akadémikus referá-

tumához egymásután szóltak hozzá a jelenlévő értelmiségi dolgozók s bejelentették, hogy tudásuk legjavát nyújtva, szívvel-lelkkel akarnak résztvenni a társulat munkájában.

Pólay Elemér, a Szegedi Tudományegyetem jogi karának tanszékvezető professzora arról beszélt, hogy a dolgozók a múltban nem rokonszenveztek a jogászokkal, mert nem értették a jogász szaknyelvét, s a jogászok nem a dolgozó népet igazat védtek, hanem a népet sújolták. A felszabadulás óta megváltozott az állam és a jog tartalma. Ma az állam és a jog a dolgozó nép érdekében védelemzője. A jogtudomány munkái számára nagy és szép terület nyílik meg az új társulat létrehozásával. Mi vállaljuk, hogy a nép széles tömegeit megismertetjük az érdekükben hozott jogszabályokkal.

Bálint Alajos, a szegedi Móra Ferenc-Múzeum igazgatója hangsúlyozta, hogy a dolgozók milyen nagy érdeklődéssel látogatják a múzeum terméscsoportjait, kálitását. Csapán ebben az évben közel 30.000 látogató fordult meg a múzeum termeiben. A múzeum kutatói többszáz ismeretterjesztő előadást tartottak és tartanak.

Dr. Kalmar László, Kossuth-díjas akadémikus, a Bolyai-intézet, dr. Kolay-Kasner Jenő, az Irodalomtörténeti Intézet, Petri Gábor professzor, a Szegedi Orvostudományi Egyetem tanárai és oktató személyzele nevében iett ígéretet, hogy támogatni fogják az új társulatot.

Számos felszólalás után megválasztották Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megye küldötteit a Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat közeljövőben tartandó közgyűlésére.

„Nevelők Napja”

a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja jegyében

Az idei tanévben márciusban tartják meg másodszor a „Nevelők Napját”. Jelentőségét emeli az, hogy a március 22-én, egyes helyeken pedig 29-én megrendezésre kerülő „Nevelők Napja” a Magyar-Szovjet Barátság Hónapjában lesz.

A nevelők járási, városi összejövetelén foglalkoznak a magyar-szovjet barátság jelentőségével, méltatják azt a nagy segítséget, amelyet a szovjet pedagógia nyújt a pedagógusoknak.

A „Nevelők Napja”-n különböző szakkérdésekkel is foglalkoznak.

Fokozódik a partizántevékenység

Dél-Korea síkságain

Phenjan. A „Koreai Központi Távirati Iroda” jelenti, hogy az ellenség „megtorló” hadművelete ellen harcoló dél-koreai népi partizánok áttörnek az ellenség mögöttes területein lévő síkságokra. A Csirisan térségének hegyvidékében tevékenykedő partizánalakulat február 19-én éjszaka át-

tört az ellenséges gyűrűn és benyomult az Észak-Csonna tartományba lévő Csongung megye területére. A partizánalakulat Kobu térségében megtámadta a lisztmanis pénzüntézeteket és elvette az úgynevezett „pénzreform” céljaira elraktározott bankjegyeket.